

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXVII. E cacodaemonum manib., regina coeli libidinosum
quendam, sed sibi ualde deditum eripit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

coelum concendit misericordiae mater; Iudeus uero prospiciens, quanto pere res sua ageretur, in sacra tissimi fontis purissimis aquis, peccata omnia detegens, se colluit. Deinde tanti beneficij memor, Virginis pietatem, quae clarissimam hienti lucem adulterat, quandiu uixit, aperte, & honoris centisime laudare semper perrexit.

MIRAC. VIRG. XXVII.

*E*cacodaemonum manib., regina coeli libidinosam quendam, sed sibi ualde deditum eripit.

Sacerdos, licet nimium luxuria diffueret, nec unquam ullum caecae libidini modum statuere uoluisset; tamen absq. ulla intermissione Virginis laudes, hymnos, & cantica, quotidie identidem recitare assueuerat. Forte, dum ad explendam libidinem iret, & iter conficiens etiam in solita preicatione esset occupatus, e ponte in flumē lapsus & aquis immersus est; anima uero à cacodaemonib. ad infernas sedes fuit abrepta. Neq. uero à Virgine desertus est; ea n. cacodaemones, ut iudicem adirent, per pulit; uti iudicium ab eo redderetur. Misera animam scelesti criminabantur; quod in mortali culpa deprehēsa fuisset; clamabantq. infernis cruciatibus eam dedi oportere. At regina coeli auxilium, & salutem afferendam esse dicebat eius sacerdotis animae, cuius in ore, dū è uita excessit, Angelica salutatio uersabatur. Tunc aeterni iudicis iussu illuc repente mortui lingua allata est; & in ea salutationis Angelicae notae impressae uisae sunt.

sunt. Edixit igitur illi animae iudex misericors, & ius-
tus ut ad corpus, ad peccata expiada rediret: & pro-
nunciauit, nullum Satanae ius esse, aut potestarem in
eos, qui uerè, & ex animo eam colerent, quae salutis
hominum origo fuit, ac principium; & quae contra ho-
steis firmissimum est propugnaculum. Illi praeterea
suasit, ne ulla te unquam ab honesto Virginis laudan-
dae, ac salutandae instituto retardaretur. Itaq. ubi sa-
cerdotis anima corpori adjuncta est, ipse ex aquis
eme: sit; quem deinde uehem̄ter ante actae uitae, ac
intemperantiae poenituit. idem postea se coenobita-
rum pio ordinj dicauit; ut facilius animae suae saluti
prospiceretur, & facilius secerneretur à mundi fragi-
lib. & caducis reb.

MIRAC. VIRG. XXVIII.

Sicarium misericordiae mater ab aeternis poenis, uictare ins
fratris monaci precib. liberat.

IN Tolosatum ditione ad omne scelerum, ac fla-
gitiorum genus duo fratres ita proclives erant, &
à teneris in turpem uitam ita se inuoluerant; ut
latrones facti fuerint. Alter uiatores tantummodo
spoliare, alter spoliatos, & iniurijs exagitatos ad ne-
cēm usq. sauciare, & uulnerib. confodere. Ille, qui
leniori, ac mitiori ingenio erat, se recipiens, in D. Frā
cisci religione nomen professus est; ubi pure, & inté-
grē uitam agens, quotidie Deum immortalem suppli-
citer obtestabatur; ut pijs uotis annuens per ditum fra-
trem in uitam reduceret. Verūm, tametsi non tam ci-
to